

Posudek vedoucího práce

Bakalářská práce Stanislavy Hrachové Starší literatura na současných středních školách vznikala jen částečně v mém semináři. Zejména v posledních měsících mj. vlivem značné časové zaneprázdněnosti autorky a jejího působení na Strakonicku se naše kontakty a konzultace omezovaly na naprosté minimum.

Práce se pokouší řešit důležité a z hlediska zpracování náročné téma, problematiku výuky počátků naší literatury a kultury na SŠ. Autorka vychází ze sekundární literatury k tématu, z výstupů odborných konferencí, ze současných normativních textů, ale také z dotazníkové akce, kterou sama připravila a realizovala, a především z vlastních zkušeností z výuky. Zejména autorčiny praktické zkušenosti jsou bezesporu nejcennější částí práce.

Výsledná podoba této bakalářské práce je bohužel poněkud uspěchaná, je to patrné z řady drobných chyb v interpunkci, v psaní velkých písmen i z překlepů v textu. Občas si nejsme jistí, zda se jedná o překlep, například u spojení „industriální verze“ má zřejmě na mysli „instrumentální verzi“ (týká se hudby). Kapitola 4,3 by jistě bylo lépe nazvat nikoliv Nejstarší česká literatura, ale Nejstarší jazykově česká literatura. V kapitole 1 chybí konstatování, které se v dotaznících logicky neobjevilo, že na některých SŠ jsou mnohá klíčová témata záměrně zcela vynechávána, např. problematika biblického textu (mám zjištěno od několika generací VŠ studentů). Nechápu, jak se do Přílohy 1 mohla dostat díla autorů Balzaca, Rostanda či Strindberga, vždyť tu mají být uvedena jen díla vzniklá do konce 18. století.

Jak už jsem uvedl, nejvíce oceňuji autorčiny návrhy pro výuku starší české literatury, ty jsou v textu prezentovány v podobě několika vybraných témat. Osobně bych ale rozhodně nedoporučoval převádět text Kristiánovy legendy do formy kramářské písně, může tak snadno vzniknout u studentů chybná představa, že také kramářské písně vznikají někdy v raném středověku, nemluvě o tom, že dnes není kramářská píseň běžně čteným či poslouchaným žánrem a že uvedení do problematiky kramářských písní by výklad dané problematiky časově zatížil. Oproti tomu forma „živé sochy“ či pantomimy je k dané látce vhodná a oceňuji autorčin nápad. Hudbu kapely Nightwish nepovažuji k tématu počátků křesťanství u nás za úplně vhodnou, byť uznávám, že studentům se může líbit. V dané souvislosti by jistě bylo lépe psát o 9. , nikoliv o 8. století.

Propracovanost problematiky písně Svatý Václave z hlediska výuky oproti předchozím uvedeným tématům poněkud pokulhává, snad by tu bylo třeba srovnat nejstarší dochovanou verzi se současným textem písně a vést studenty k zamyšlení, proč byl text druhé strofy nahrazen. U tématu smíření a odpouštění (s. 31) navrhuji rozšířit problematiku i o vztah k bližnímu, tedy o otázku smíření a odpuštění mezi lidmi navzájem. U tématu pergamenu (opracovaná kůže jehňat) by bylo jistě dobré studenty upozornit, že ve společnosti, která žila takřka permanentně na pokraji hladomoru, je zabíjení čerstvě narozených nebo ještě nenarozených mláďat neuvěřitelným luxusem či takřka nehorázností – a vést studenty k zamyšlení, jak těžké je za takových okolností a v takových technických podmínkách šířit vzdělanost.

Přes všechny výhrady, které k práci mám, se domnívám, že práce je v mnoha ohledech velice přínosná, některé podněty z ní hodlám využít při přípravě stálé expozice starší české literatury. Je jen veliká škoda, že výsledná podoba práce vznikala v takovém chvatu. Práci doporučuji hodnotit jako dobrou, ovšem očekávám kvalitní a promyšlenou autorčinu obhajobu.

V Praze 8. 1. 2025

Doc. PhDr. Miloš Sládek, Ph.D.